A°. 1841. N°. 92.

DINGSDAG, DEN 16den NOVEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 12 November 1841.

Door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur-Generaal is, bij Gouvernements-Order van heden, No. 213, den 2den Luitenant Magazijnmeester J. BROUWER, benoemd: tot *Koloniaal Eersten Luitenant Magazijnmeester van de Artillerie en Genie aldaar.*

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Mengelingen.

De Wijn van Monte-Fiasconi.

EENE ITALIAANSCHE GESCHIEDENIS, AANVANGENDE IN DE VIJFTIENDE EEUW EN AFGELOOPEN DEN 16DEN APRIL 1841.

(Vervolg en Slot van No. 91.)

Hier doet ons verhaal weder eenen sprong, doch minder groot dan de vorigen en in plaats van eenen van drie eeuwen, slechts eenen van vier jaren, doch met desen sprong neemt het zelve eenen anderen tint en opent zich het tijdperk, hetwelk met het voltrekken van de doodstraf aan drie misdadigers besloten zal worden.

Het was op den 2den September 1839, dat het lijkfeest van sir John Tichman Spring voor de vierde maal gevierd zou worden. De bevolking van den gansche omstreek was op Monte-Fiasconi bijeen, de muzijk, die den dans geleidde, werd heinde en ver gehoord, de wijn vloeide bij stroomen en de laatste mildheid van den overleden Anglo-Indiaan verspreidde vreugd en vrolijkheid alom, toen een onverwacht voorval het tooneel eensklaps een ander aanzien deed bekomen.

Onder de deelnemenden aan het feest bevond zich Annonziata-Felide Mignareli, een meisje van omstreeks achttien jaren, met gitzwart haar en vonkelend oog; haar broeder Carlo-Angelo Mignareli, een jongeling van negentien jaren, was haar geleider, benevens haren bruidegom Dominico Benvenuto, Brigadier bij de Pausselijke dragonders. Drie broeders, Raphael, Gregorio en Josquino Caprosi, zoogenaamde edellieden van het Romeinsche platte land, (veelal niet veel anders dan struikroovers van goeden huize) door den wijn verhit, bleven voor Annonziata staan, haar strak in de oogen ziende; haar bruidegom slaat de hand aan zijn sabel en voegt hun dreigend toe: »Gaat uwen weg, of ik zal u het gaan verleeren.

De drie Caprosi verwijderen zich langzaam, maar de wraakzucht staat op hun gelaat geteekend.

De jonge broeder van Annonziata, heeft de onvoorzigtigheid, met de ligtgeraaktheid van haren bruidegom den spot te drijven. De brigadier geeft hem een slag in het aangezigt en voert hem toe: »Ellendeling! moest ik dan dulden, dat men uwe zuster hoonde."

Op dit eigen oogenblik werpen de drie Caprosi zich onverhoeds op den brigadier, en drie poignarden te gelijk doorboren hem het hart; Annonziata roept hij o der het vallen; dit is zijn eenig afscheid en hij geeft den geest.

In de eerste verwarring weten de moordenaars het te ontkomen en de heesters en struiken bedekken verder hunne vlugt.

Annonziata ligt geknield bij het lijk haars bruidegoms, niemand reikt haar eene vriendelijke hand, en het volk staat haar aan te staren als bewonderde het in haar een fraai marmeren beeld.

Zij was eene weeze, zonder anderen steun dan haren jongen broeder en eene oude moeije, non in een naburig klooster; een oud vrouwtje is de eenige, die zich harer ontfermt, haar opbeurt, en aan de plaats, het tooneel des moords, onttrekt, tot groot misnoegen van het volk, hetwelk er behagen in schepte te scheppen, haar in al de uitdeeling der wanhoop te aanschouwen, en [illegible] Brouwel.

Zoo liep het vierde lijkfeest van den rijken Engelschman af. Het bleef een poos het onderwerp der gesprekken; eenen tijd lang zag men karabiniers, afgezonden om de moordenaars op te sporen, galoppeeren langs wegen, op welke zij zeker konden zijn, hen niet te zullen ontmoeten, en weldra werd er noch aan den moord van Benvenuto, noch aan de schoonheid van de knielende Annonziata meer gedacht.

Verleden jaar, men zal zich dit herinneren, werd de Koninklijke Banneling, Don Miguel, met eenig gevolg, in de omstreken van Viterba jagende, door roovers aangerand en zag hij zich, in weerwil van zijnen eigen moed en van den tegenstand, welken zijn gevolg wilde bieden, genoodzaakt, hun zijne beurs en andere kostbaarheden af te geven. De voorval, eenen Prins van den Koninklijken bloede, zoo goed als voor de poorten eener zoo aanzienlijke stad, overgekomen, bragt de politie op den been. Karabiniers, dragonders, ja zelfs eene geheele kompagnie Zwitsers werden uitgezonden, om de roovers op te sporen.

Een der drie broeders Caprosi (de oudste) met name Gregorio, werd te Viterbo op een eigen oogenblik, dat hij zijn paard opzadelde, [illegible] gegrepen door een korporaal der Zwitsersche garden, genaamd Johan Schmidt, deze liet niets onbeproefd om hem te bewegen, het verblijf van zijne broeders en verdere medepligtigen op te geven, maar wat hij ook deed vruchteloos bevindende, zoo nam hij zijne toevlugt tot eene wel uitgedachte list.

Hij wikkelt zich in den mantel van Gregorio Caprosi, zet deszelfs hoed op het hoofd, springt op deszelfs paard, zich doende volgen door een twaalftal Zwitsers, zijne makkers, op welke hij konde staat maken en aan welke men de paarden der karabiniers gegeven had, hij laat den toom los om den hals des kleppers zwieren, geeft hem de sporen, en laat hem voorts naar eigen willekeur draven. Het dier volgt eene wijl den grooten weg, maar werpt zich eensklaps links af, in eenen bijweg en houdt eindelijk, na eenige bijna ontoegankelijke paden overgedraafd te hebben, voor eene massa rotsen stil. Daar hinnikt en piaffeert het, tot dat men zich op eenen kleinen afstand een antwoord gehinnik laat hooren. Op het eigen oogenblik komen er uit de spleten der rotsen twee mannen te voorschijn, die op het gezigt af der hun wel bekende kleeding verder naderen, maar, zoodra zij de list ontdekken, het op een vlugten wilden zetten, de aftogt is hun evenwel afgesneden door de Zwitsers, die, van hunne paarden afgestapt, hen grijpen en stijf met koorden binden; het waren de andere broeders Caprosi.

De inquisitie begint dadelijk haar regtsgeding tegen de drie broeders, deze vierschaar gaat steeds in het geheim te werk, en telt, behalve den procureur en advokaat, die zich enkel met de misdaad bezig houdt, een geestelijk lid, aan hetwelk de bekeering der misdadigers is opgedragen. De broeders Caprosi bekenden [illegible] den moord van den brigadier Benvenuto en hunnen gewapenden aanval op Don Miguel.

Ter dood veroordeeld, bleven zij tegen de vermaningen hunner boetpredikers de grootste verhardheid betoonen; maar in den morgen van den eigen dag, waarop hun vonnis ten uitvoer gelegd zou worden, verscheen er aan hunne gevangenis eene jeugdige non, die tot hen toegelaten, hen door kracht van taal tot berouw en christelijke gelatenheid wist te brengen. Inmiddels was het vonnis in het hoogste ressort en de ten uitvoer legging niet meer te keeren.

Den 16den April 1841, hoorde men te Rome het dof gebulder van het geschut van het kasteel St. Angelo en in de gaanderij van het Vatikaan zag men den Heiligen Vader het teeken van het kruis tot driewerf toe, in de rigting van Viterbo, maken. Ieder kanonschot was het teeken, dat de straf van een misdadiger was voltrokken, en ieder teeken van het kruis was het afsmeeken der Goddelijke genade voor een berouw hebbend zondaar. Te Viterbo lag niet ver van het schavot eene non geknield; het was Annonziata, die in het zwart gekleed de tranen in het oog, maar met de hoop op de toekomst haar gebed ten hemel zond.

De Proefdronk.

Een Pruissisch officier bezocht op zijne doorreize eenen makker, die, om zijne komst te vieren, hem op een Bowl Punch noodigde. Toen de gast de toebereidselen zag tot dien godendrank, meende hij zijnen vriend onder het oog te moeten brengen, dat zulk eene hoeveelheid wel voor een dozijn veel stouter drinkers, dan zij beiden denkelijk waren, toereikend was. De gastheer sprak dat tegen, en voegde er een bewijze bij, dat onder zijne kompagnie een korporaal diende, die de gansche Bowl wel alleen aan kon. Toen de

geef dit betwijfelde, werd er eene wedding-schap voorgeslagen en aangenomen, en de korporaal geroepen. »Josef," vroeg de Majoor, zoudt gij wel kans zien, om al die punch daar alleen uit te drinken?" De korporaal bekeek de kom van onderen tot boven, wreef zich het voorhoofd en zei toen: »met uw verlof, Heer Overste, daar moet ik mij een kwartiertje op bedenken." Toen hem dit vergund werd, ging hij heen, doch keerde na verloop van eenige minuten terug, en zei, dat hij zich bedacht had en 't wel wagen dorst. Snel ging hij nu te werk en binnen weinige minuten was de gansche kom ledig. Nu vroeg de Majoor: »Maar zeg eens Josef, hoe kondt gij toch zoo dom zijn, om u daarop te bedenken?"

»Ja, mijn Heer Majoor," hernam de korporaal, »ik was er niet zeker van of ik het wel kon, en daarom heb ik 't eerst eens geprobeerd met bier."

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik Garnet, Kapt. R. Hodge, van Boston, hebbende 23 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw Jane Christie en den Heer Alexander Christie.

Idem, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. J. Blacgrove, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. D. Sanches J. Juda en H. H. Kramer.

UITGEKLAARD.

Den 10den, het Schip de Jonge Lodewijk Anthonie, Kapt. R. Tjebbes, naar Amsterdam, lading: 3?2 vaten Suiker, 13 balen schoone- en 1 dito vuile Katoen, 13 balen gebroken Koffij en 1 kist Indigo.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

PARAMARIBO, den 13 November 1841.

De ondergeteekende, als daartoe geautoriseerd door de Hoofddirectie der Particuliere West Indische Bank, brengt ter kennis van degenen, die, sedert Maandag den 8sten dezer, aanvragen ter verkrijging van WISSELBRIEVEN hebben ingediend, dat bij de Hoofddirectie is geformeerd eene berekening, naar aanleiding van welke, aan die aanvragen gevolg zal worden gegeven, en alzoo *in deze maand* eene distributie van WISSELS plaats zal hebben; — dat dezelve berekening ter Secretarie der Bank ter *visie* zal liggen van af Maandag den 15den dezer, tot en met den 20sten daaraanvolgenden. Belanghebbenden worden bij deze uitgenoodigd om het bedrag der, bij die berekening, aan hen geconcedeerde Wisselbrieven gedurende het evengemelde tijdvak, bij den Commissaris der Bank, tegens reversaal of recepis te deponeren, om, later tegens restitutie van zoodanig instrument, hunne Wissels te ligten, welke Wissels inmiddels in gereedheid zullen worden gebragt, terwijl nader zal worden geadverteerd wanneer dezelve voor belanghebbenden beschikbaar zullen zijn.

Een ieder wordt bij deze gewaarschouwd binnen den bepaalden tijd, de bedoelde depositie te bewerkstelligen, daar, bij ontstentenis van dien, de in gebreke blijvende beschouwd zal worden afstand te hebben gedaan van zijne aanvrage en van alle aanspraken daaruit voortvloeijende, en door de Hoofddirectie deswegen zal worden gedisponeerd zoo als zij bevinden zal te behooren.

Eindelijk strekt deze tot informatie voor allen die het mogt aangaan, dat zoodra er wederom eene afgifte van Wisselbrieven door de Hoofddirectie zal kunnen geschieden, zulks ten hunnen behoeve middel van Advertentien in de Koloniale Dagbladen zal worden bekend gemaakt.

De Secretaris bij de Hoofddirectie voornoemd,

N. G. ...

(40??) Mejuf. MAGDALENA HENRIETTA BUTTENIE, zich bij requeste aan het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, heeft gewend met verzoek om uitbetaling van een legaat, aan haar door wijlen GOTTFRIED HEINRICH ... bij Testamentaire codicille op den ... September 1805 gepasseerd, besproken.

Zoo worden degenen welke vermeenen mogten redenen van oppositie tegen de uitbetaling van dat legaat te hebben, namens het Collegie voormeld, opgeroepen, zich deswegens binnen den tijd van *drie* weken, bij gemotiveerde Memorie aan hetzelve te adresseren; zullende na verloop van dien tijd, door het Collegie, worden beslist, als hetzelve zal vermeenen te behooren.

Paramaribo, den 12 November 1841.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

PRONUNTIATIE VAN DICTUMS,

bij het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 20sten dezer maand, des voormiddags ten **n e g e n** ure, van de Boedels ALEXANDER FORSEITH en RAPHAEL FERNANDES.

Paramaribo, den 13 November 1841.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(40355) De Exploiteur, bij het Geregtshof in Suriname, belast met de vervolging der *nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 19den November 1841, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van twee ren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Welcom, Azor, Anna, Isabella, Joseph en Samuel*; aankomende BENJ. DE LA PARRA.

De Slaven, met namen: *Johannis, Beatries, Bessie, Jana, Solon, Floris, Julia, Smire, Cicilia, Josephina, Floortje Coba en Augustina*; aankomende BENJ. en J. DE LA PARRA.

De Slaven, met namen: *Interest of Koffij, Annaatje, Donetia, Lodewijk, Maria, Minerva en Anna*; aankomende ISAK SAMUEL DE MEZA.

De Slavin *Sophietje of Jacoba*; aankomende den Boedel G. ANTH.

Het *HUIS en ERF*, gelegen aan de *Maagdenstraat*, La. C. No. 73, aankomende D. J. LOBO.

Paramaribo, den 15 November 1841.

B. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(40355) De Exploiteur bij het Geregtshof in *Suriname*, zal op Vrijdag den 19den November 1841, des voormiddags om *half negen* uren ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS en ERF*, gelegen aan de *Wagenwegstraat*, La. B. No. 201, aankomende HENRIETTA ELISABETH van der TUUK.

Paramaribo, den 15 November 1841.

B. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

(40306) Na het verlies op den 12 April der vorige maand, mijner dierbare Gade, werd ik op nieuw smartelijk getroffen door het overlijden in den nacht van den 13den dezer, van mijnen geliefden Broeder J. L. W. LEERS, Directeur op de Plantagie *Catharina Sophia*.

Verzoeke van rouwbeklag verschoond te blijven.

Paramaribo, den 15 November 1841.

CH. LEERS.

C. R. BERNER

heeft met de laatst gearriveerde Schepen ontvangen en biedt mits *à CONTANT* voor *civiele prijzen* te Koop aan:

BOTER, ZOETEMELKSCHE KAZEN, HAMMEN, AARDAPPELEN, Hamburger Ribben, Rookvleesch, gerookte Tongen, Rolpens, Paling, Worst, Saucijsjes, Zuurkool, Corenten Pruimen, Amandelen, Vermiscille, Abricozen en Persiken op Brandewijn en meer andere PROVISIEN.

Osnabrugs, Rijsen, Vriesdont, Boebjes Streep, Platilles, Estopilles en fijne Hemden-Linnen, LAKEN, DRAP PEROVIENNE, Gemaakte ROKKEN, BROEKEN en VESTEN, Satinet en meer andere GOEDEREN.

PATENT OLIE in pullen, VERFWAREN, VEEREN KUSSENS en PELUWEN.

Nog in Voorraad:

ROODE WIJN in oxhoofden, RHIJN-MUSCAAT-, CHAMPAGNE- en MADERA WIJN bij het dozijn. (40315)

Paramaribo, den 11 November 1841.

Schepen in Lading.

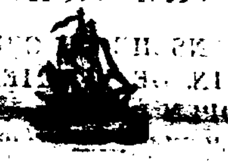

Naar Amsterdam.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. Boy Jansen. — Adres bij J. F. Favereij. — Sluit 17 November.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Mej. — Adres bij J. L. Gellee. Sluit 27 November.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Astrea, Kapt. J. A. de Jong. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 26 November.

Het Nederlandsch Kofschip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg. — Adres bij J. L. Gellee.

Het Nederlandsch Kofschip Remke, Kapt. G. R. Glas. — Adres bij Leijsner en Schaffer. — Sluit 20 November.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederica, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijes.

Het gekoperd Schoener Barkschip van Speijk, Kapt. D. Visser. — Adres bij J. L. Gellee. — Sluit 30 November.

Het Schoener Kofschip Koning Willem, Kapt. L. L. Singer. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Paramaribo, Kapt. J. C. Tanger. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 8 December e. k.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip Wilhelmina, Kapt. Johan Hinrich ... — Adres bij C. J. Lijsner.

Naar Rotterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. R. Zootekerk. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van Fuchs & Canes.